

Tilfælde indtræde, at en saadan Vogn fik Lov til at passere en kortere eller længere Strækning uden at være fyldt, og at den maaste maatte tilbagelægge hele Routen uden at blive det, men det vil dog formentlig ikke være længe, inden Mejeriernes Bæst kunde udfylde disse Huller, og jeg skal i den Forbindelse og med Hensyn til det Offer, som i saa Henseende kunde komme til at hvile paa Statskassen, bemærke, at man i Finland — et Land, der jo gør de største Anstrengelser for at konkurrere med os med Hensyn til denne Vare, og paa det samme Marked som vi — har etableret særlige „Smørtog“ eller i ethvert Tilfælde Tog, som kaldes „Smørtog“; om de i øvrigt indeholde andet end Smør, ved jeg ikke. Disse Tog gaa fra de ene Ende af Landet til den anden, og i disse kunne Producenterne indlade deres Varer i det Omfang, de have Lust til. Det kan man gøre i Finland. Kunde man saa ikke her i Danmark gøre blot saa meget, som jeg her har paaafaldt?

For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at der ogsaa findes en Mellemting mellem disse saa og formentlig kostbare Aftølingsvogne og de ulykkelige luffede Godsvoagne, som Smørret maa befordres i, naar man ikke kan tage hele Vognladninger. Det var disse luffede Godsvoagne, der særlig vare Gensind for Doent Fjords Beregninger og Forsøg, og med Hensyn til hvilke han blandt andet gør opmærksom paa, at han en Gang i en saadan Vogn maalte en Varmegrad af 40 Grader Celsius, medens Smørrets Smeltepunkt er ved 37 Grader. Det var dog en temmelig stiv Varme for det stoffels Produkt. Men der er en Mellemting, siger jeg, imellem disse to Ting: Aftølingsvognene og de luffede Godsvoagne. Man har fra jagtlyndig Side gjort mig opmærksom paa, at der paa Særnbanen i den Egn af Landet, som jeg repræsenterer — en Vare, som jeg ellers paa ingen Maade vil fremstille som et lysende Eksempel for andre Baner, og navnlig da ikke for Statens Baner — dog paa dette Punkt findes en Fordel fremfor paa Statsbanerne, idet de der have noget, der kaldes Træmmevoagne, det vil sige Vogne, hvorigenem der er Lufttræk, og det fremgaar netop ogsaa af Doent Fjords Forsøg, at det har overordentlig Betydning. Medens Varmegraden i helt luffede Vogne stiger 4—6 Grader over den ydre Luft, vil der i Vogne med Lufttræk igennem — det er navnlig Hestevoagne, han taler om — saa nogenlunde kunne holdes Temperatur med den omgivende Luft. Det var dog noget, der var vundet ved at have saadanne Vogne, og de ere for-

modentlig langt fra saa dyre som de isafkølede Vogne.

Jeg skal derefter tillade mig at vende mig med et Par Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister (Mellemann). Det erede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. Jensen) beklagede sig i Gaar i ret stærke Ord over den Langsomhed, hvormed Landbokommissionen arbejdede, og det stönt denne Landbokommission først er bleven nedsat for godt et Aar siden, og uagtet det jo for en stor Del er Spørgsmaal, der maa tages op fra Bunden af. Og dog har denne Landbokommission jo allerede afgivet en Betænkning; om det end kun er over et lille Punkt, saa er det dog i alt Fald over noget af det, der har været den forelagt. Det erede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Røed) vrøt i Dag ved Toldkommissionen, som jo er endnu langt senere nedsat end Landbokommissionen. Men hvad skulle da vi, der interessere os for Retsreformen her i Danmark, sige til den Kommission, der er nedsat særlig med vore Ønsker for Dje, og som det erede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) allerede den første Dag hentydede til? Denne Kommission sidder nu paa fjerde Aar, uden at den har givet det fjerneste Livstegn fra sig. Ikke blot have vi ikke offentlig set nogen som helst Betænkning eller noget i den Retning, men der har i det hele hvilet en Hemmelighedsfuldhed over dens Arbejde, som jeg ganske vist ikke forstaar Meningen med eller Betydningen af. Og de Emner, som denne Kommission skulde beskæftige sig med, adfille sig dog fra dem, der ere forelagte Landbokommissionen, derved, at det for største Delen ere fuldt gennemarbejdede Forslag, som den kun skulde undergive en Revision. Jeg mindes meget tydelig fra Forhandlingerne i denne Sal i November 1891 om Opfordringen til den højtærede Justitsminister om at nedsette denne Kommission, hvorledes den højtærede Justitsminister da paa given Anledning udtalte, at det jo ikke var Meningen, at denne Kommission skulde sidde og „grublifere“ over hver enkelt Paragraf i de gamle Lovforslag, som skulde danne Grundlaget for dens Arbejde; men at det skulde være dens Opgave at gaa dem igennem for at se, om de Erfaringer, man senere i andre Lande havde gjort, skulde lede til, at der burde gøres større eller mindre Forandringer i et eller andet Punkt i de ældre Forslag. Til Trods for alt dette have vi endnu ikke hørt noget fra denne Kommission, og jeg slutter mig til den Opfordring, der kom fra det erede Medlem fra Ringkøbing til den højtærede